

Sygn. akt II Ka 430/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Warda

Sędziowie: SSO Marek Konrad

SSO Michał Pieńkowski (spr.)

Protokolant: Luiza Ustaszewska-Sęk

przy udziale Tomasza Mierzejewskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 r.

sprawy:

T. S. skazanego za czyny z art. 286 § 1 k.k. i inne

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 4 września 2014 roku

sygn. II K 262/14

orzeka:

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. N. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) w tym 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym,

III. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 430/14

UZASADNIENIE

Skazany T. S. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego jego wcześniejsze prawomocne skazania wyrokami różnych Sądów Rejonowych.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce w toku postępowania prowadzonego pod sygn. II K 262/14 ustalił, iż T. S. został skazany następującymi wyrokami jednostkowymi:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 13 maja 2009 roku w sprawie IV K 758/08 za czyn popełniony w 1 czerwca 2007 r. kwalifikowany na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony

w dniu 5 lipca 2007 r. kwalifikowany na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, gdzie orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy–Woli w W. z dnia 28 maja 2009 roku w sprawie IV K 1348/08 za czyn popełniony w dniu 21 lipca 2008 r. kwalifikowany na podstawie art. 178a § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 (czterech) lat, ponadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, świadczenie pieniężne oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 25 listopada 2009 roku w sprawie V K 493/09 za czyn popełniony w dniu 9 lipca 2007 r. kwalifikowany na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat, zarządzonej do wykonania przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014 r. w postępowaniu IV Ko 1721/13;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszaw-Woli w W. z dnia 1 kwietnia 2011 roku w sprawie IV K 9/10 za czyn popełniony w okresie 12-13 grudnia 2008 r. kwalifikowany na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat, zarządzonej do wykonania przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014r w postępowaniu IV Ko 1720/13;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 12 lipca 2012 roku w sprawie IV K 1535/11 za czyn popełniony w dniu 7 maja 2008 r. kwalifikowany na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 25 lutego 2013 roku w sprawie VI K 50/13 za czyn popełniony w dniu 8 września 2012 r. kwalifikowany na podstawie art. 279 § 1 k.k. w z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, ponadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 16 grudnia 2013 roku w sprawie II K 1095/13 za czyn popełniony w okresie od dnia 31 maja 2013 r. do 18 sierpnia 2013 r. kwalifikowany na podstawie art. 242 § 2 k.k. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem łącznym z dnia 4 września 2014 r.:

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w punktach 1, 3, 4, 5 połączył i wymierzył T. S. karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w oparciu wymierzone kary pozbawienia wolności w wyrokach wymienionych w punktach 2, 6 i 7;

III. stwierdził, że w pozostałej części połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. zasądził ze Skarbu Państwa na rzecz adw. K. N. kwotę 177,12 (stu siedemdziesięciu siedmiu złotych dwunastu groszy) brutto tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;

V. zwolnił skazanego T. S. od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego, który na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność- surowość kary łącznej pozbawienia wolności bez zastosowania zasady absorpcji i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w rozmiarze 2 lat.

Obrońca skazanego do apelacji swojej dołączył osobiste pismo skazanego zatytułowane aneks do apelacji. W piśmie tym skazany wskazał, iż nie zgadza się z wymiarem orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 5 lat gdyż wnioskował o wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji. W jego ocenie wykazuje on duże postępy w procesie resocjalizacji. Skazany wskazał ponadto, iż żałuje tego co zrobił i po opuszczeniu zakładu karnego będzie żył zgodnie z prawem.

W ocenie Sądu apelacja obrońcy skazanego jest niezasadna w stopniu oczywistym i na uwzględnienie nie zasługuje.

Uzasadniając wymierzoną skazanemu T. S. karę łączną pozbawienia wolności Sąd Rejonowy wziął pod uwagę fakt, iż skazany jest osobą wielokrotnie karaną. Ponadto po popełnieniu przestępstw, za które wymierzono skazanemu karę łączną skazany T. S. ponownie dopuszczał się kolejnych czynów zabronionych, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce wydanym w sprawie o sygn. II K 1.095/13 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie wydanym w sprawie o sygn. VI K 50/13. Skazany T. S. był również już wcześniej wielokrotnie skazywany za popełnienie przestępstw i mimo pierwszego ostrzeżenia jakim było pierwsze skazanie go jakie miało miejsce 23 marca 1999 r. (karta karna skazanego k. 102-105) dopuszczał się kolejnych przestępstw. Skazany doskonale zdawał sobie sprawę, iż jego zachowanie oceniane jest negatywnie co wiązało się z kolejnymi jego skazaniami i mimo kolejnych ostrzeżeń zachowania tego nie zmienił w dalszym ciągu krocząc drogą przestępczą.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił także opinię o zachowaniu się skazanego T. S. w okresie odbywania kary pozbawienia wolności nadesłaną przez Dyrektora Zakładu Karnego w S.. Z opinii tej wynika, że skazany w warunkach izolacji przebywa od dnia 7.12.2012 r., kiedy to został doprowadzony do Aresztu Śledczego W.-M.. Jego zachowanie w warunkach izolacji więziennej jest zmienne – był ośmiokrotnie nagradzany regulaminowo ale też karany dyscyplinarnie ponieważ nie powrócił w terminie po udzielonym zezwoleniu na opuszczenie Zakładu Karnego. Skazany udając się na przepustkę losową z uwagi na stan zdrowia syna w dniu 24.05.2013 r. nie zgłosił się do Zakładu Karnego w wyznaczonym terminie i został do niego doprowadzony dopiero w dniu 19.08.2013 r. (opinia k. 179-183). Tak więc słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż opinia o zachowaniu skazanego w trakcie odbywania kary nie wykazuje szczególnych postępów w jego resocjalizacji. Twierdzenia skazanego T. S. oraz jego obrońcy, iż proces resocjalizacji przebiega zupełnie prawidłowo są zupełnie gołosłowne i sprzeczne ze znajdującą się w aktach sprawy opinią.

W ocenie Sądu Okręgowego wymierzona wobec skazanego T. S. kara łączna w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności odzwierciedla wszelkie okoliczności powstałe po orzeczeniu wobec niego połączonych kar jednostkowych oraz uwzględnia związek podmiotowy i przedmiotowy popełnionych przez skazanego przestępstw. Wszystkie te okoliczności wskazują, iż skazany nie zrozumiał jeszcze naganności swojego zachowania i nie pozwalają na wymierzenie mu kary łącznej w niższym wymiarze, a tym bardziej wymierzenie jej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Zdaniem Sądu wymiar orzeczonej wobec skazanego T. S. kary łącznej – krótszej o jeden rok i sześć miesięcy niż suma łączonych kar jednostkowych uwzględnia wszelkie okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść skazanego. Sąd oceniając zachowanie skazanego po orzeczeniu wobec niego kar podlegających łączeniu, wbrew stanowisku obrońcy skazanego, nie znalazł okoliczności, które wskazywałyby za celowością zastosowania wobec T. S. zasady pełnej absorpcji.

Odnośnie braku zaliczenia na poczet kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym okresów odbywania przez skazanego kar jednostkowych to Sąd Rejonowy może o tym orzec na posiedzeniu na podstawie art. 420 § 1 k.p.k. Nie ma zatem żadnej obawy, co podnosi skazany we wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku, iż może on odbyć ponownie kary już odbyte.

O kosztach wynagrodzenia obrońcy z urzędu Sąd orzekł na podstawie par 14 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1.348 z późn. zm.).

Kosztami sądowymi w sprawie o wydanie wyroku łącznego obciążono Skarb Państwa.